

ישיעיה לט) **כִּי יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַמֶּת בְּיָמַי. וּלְבַתֵּר פִּקִּיד הֵהוּא חוֹבָא לְבִנּוּי אֲבֹתַיְרִיהָ.**

בְּגוֹנָא דָא, הֵהוּא חוֹבָא דְשִׁבְטִין, קָאִים עַד לְבַתֵּר. בְּגִין דְּדִינָא דְלַעֲיֵלָא, לֹא יִכִּיל לְשִׁלְטָאָה עַלֵייהוּ, עַד דְּאֲשַׁתְּפַח שְׁעֵתָא לְאַתְּפָרְעָא, וְאַתְּפָרַע מִינַיְיהוּ. וּבְגִין כֶּף כָּל מָאן דְּאִית חוֹבִין בִּידוּי, דְּחִיל תְּדִיר. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (דברים כח) וּפְחַדְתָּ לִילָה וַיּוֹמֶם וְגו'.

וְעַל דָּא וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוֹבְאוּ וְגו': וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן אָמוּ וְגו'. רַבִּי חֲזִיא פְּתַח וְאָמַר, (משלי יג)

תּוֹחַלַת מְמוּשְׁכָה מַחְלָה לֵב וְעֵץ חַיִּים תֵּאָוֶה בָּאָה. דָּא הוּא דְתַנּוּן, דְּלִית לֵיהּ לִבְר נֶשׁ לְאַסְתְּפָלָא בְּכַעוּתִיהָ לְגַבֵּי קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא, אִי אָתִי, אִי לֹא אָתִי. מָאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּאִי אִיהוּ אֲסִתְּפַל בֵּיהּ, כְּמָה מְאָרִיהוֹן דְּדִינָא, אָתוּ לְאַסְתְּפָלָא בֵּיהּ בְּעוֹבְדוּי.

וְרָזָא אִיהוּ, דְּהָא הֵהוּא אֲסִתְּפַלוּתָא, דְּאִיהוּ מְסִתְּפַל בְּהֵהוּא בְּעוּתָא, גָּרִים לֵיהּ לְמַחְלַת לֵב. מָאִי מַחְלָה לֵב, דָּא אִיהוּ מָאן דְּקָאִים תְּדִיר עַלֵיהּ דְּבַר נֶשׁ, לְאַסְטָאָה לְעֵילָא וְתַתָּא.

וְעֵץ חַיִּים תֵּאָוֶה בָּאָה. תְּגִינּוּן, מָאן דְּבַעֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא יִקְבַּל צְלוּתִיהָ, יִשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא, דְּאִיהִי עֵץ חַיִּים. וּכְדִין תֵּאָוֶה בָּאָה. מָאן תֵּאָוֶה, דָּא הוּא דְרָגָא דְכָל צְלוּתִין דְּעֵלְמָא בִּידִיהָ, וְאַעֲיֵל לֹון קָמִי מְלָכָא עֲלָאָה. כְּתִיב הֲכָא בָּאָה, וּכְתִיב הֲתָם, (אסתר ב) בְּעֶרְבַּי הִיא בָּאָה. וְדָא הוּא תֵּאָוֶה בָּאָה, בָּאָה קָמִי מְלָכָא עֲלָאָה, לְאַשְׁלָמָא רְעוּתָא דְּהֵהוּא בַר נֶשׁ.

דְּבַר אַחֵר, תּוֹחַלַת מְמוּשְׁכָה מַחְלָה לֵב, דָּא דְבַר אַחֵר תּוֹחַלַת מְמוּשְׁכָה מַחְלָה לֵב - זְהוּ הַמְקוֹם שֶׁנֶּתַן אוֹתוֹ הַדְּבַר בְּמְקוֹם אַחֵר שְׂאִינוּ צְרִיף,

שְׁחֻקְיָהוּ הִיָּה יוֹתֵר צְדִיק, הַתְּעַכֵּב הַדְּבַר מְלָבָא, וְלֹא בָּא בְּיָמָיו, שְׁכָתוּב (ישעיה לט) כִּי יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַמֶּת בְּיָמַי. וְאַחֵר כֶּף פִּקִּיד אֶת אוֹתוֹ הַחֲטָא עַל בְּנֵי אַחֲרָיו. כְּמוֹ כֵּן אוֹתוֹ הַחֲטָא שֶׁל הַשְּׁבֻטִים עָמַד עַד לְאַחֵר מִכֵּן, מִשּׁוּם שֶׁהָדִין שֶׁלְמַעֲלָה לֹא יִכֵּל לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם, עַד שֶׁנִּמְצְאָה הַשְּׁעָרָה לְהַפְרַע וּנְפָרַע מֵהֶם. וּמִשּׁוּם כֶּף, כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ חֲטָאִים, תְּמִיד פּוֹחֵד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כח) וּפְחַדְתָּ לִילָה וַיּוֹמֶם וְגו'. וְעַל כֵּן וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוֹבְאוּ וְגו'.

וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן אָמוּ וְגו'. רַבִּי חֲזִיא פְּתַח וְאָמַר, (משלי יג) תּוֹחַלַת מְמוּשְׁכָה מַחְלָה לֵב וְעֵץ חַיִּים תֵּאָוֶה בָּאָה. זֶה הוּא שֶׁשְּׂנִינּוּ, שְׂאִין לְאָדָם לְהִתְבּוֹנֵן בְּכַבְשָׁתוֹ אֶל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּף הוּא אִם בָּאָה וְאִם לֹא בָּאָה. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂאִים הוּא מִתְבּוֹנֵן בָּהּ, כְּמָה בְּעַלֵי הָדִין בָּאִים לְהִתְבּוֹנֵן בְּמַעֲשָׂיו.

וְסוּד הוּא, שֶׁהָרִי אוֹתָהּ הִתְבּוֹנְנוּת שֶׁהוּא מִתְבּוֹנֵן בְּאוֹתָהּ הַבְּקָשָׁה, גּוֹרְמַת לוֹ לְמַחְלַת לֵב. מָה זֶה מַחְלַת לֵב? זְהוּ מִי שֶׁעוֹמֵד תְּמִיד עַל הָאָדָם לְהַסְטִין לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה.

וְעֵץ חַיִּים תֵּאָוֶה בָּאָה. שְׂנִינּוּ, מִי שְׂרוּצָה שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּף הוּא יִקְבַּל אֶת תְּפִלָּתוֹ, יִשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה, שֶׁהִיא עֵץ חַיִּים, וְאֵז תֵּאָוֶה בָּאָה. מִי הַתֵּאָוֶה? זֶה הַדְּרָגָה שֶׁכָּל תְּפִלוֹת הָעוֹלָם בְּיָדֶיהָ, וּמְכַנְּסָה אוֹתָם לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן. כְּתוּב כָּאֵן בָּאָה, וְכְתוּב שָׁם (אסתר ב) בְּעֶרְבַּי הִיא בָּאָה. וְזוֹ הִיא תֵּאָוֶה בָּאָה, בָּאָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן לְהַשְׁלִים אֶת רְצוֹן אוֹתוֹ הָאִישׁ.

רְצוֹן אוֹתוֹ הָאִישׁ.